U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **N. M. C. C.**, zastoupeného Mgr. Lilianou Křístkovou, advokátkou se sídlem nám. I.P.Pavlova 3, Praha, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2010, č. j. OAM-49/ZA-06-P08-2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2010, č. j. 2 Az 4/2010 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2010, č. j. OAM-49/ZA-06-P08-2009, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana dle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že s rozsudkem městského soudu nesouhlasí a domnívá se, že byl v předchozím řízení zkrácen na svých právech. Dále uvedl, že rozsudek městského soudu napadá z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud usnesením ze dne 4. 10. 2010 (doručeným stěžovateli i jeho právní zástupkyni dne 7. 10. 2010) upozornil stěžovatele, že důvody kasační stížnosti musí být podrobné a konkrétní, nestačí pouze obecné zdůvodnění s odkazem na zákonná ustanovení, a vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení. Městský soud současně stěžovatele poučil, že pokud nebude kasační stížnost ve stanovené lhůtě řádně doplněna

nebo opravena, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Z předloženého soudního spisu vyplývá, že stěžovatel ani jeho právní zástupkyně na shora uvedenou výzvu soudu nijak nereagovali. Kasační stížnost tedy zůstala nedoplněna.

Nejvyšší správní soud ve shodě s městským soudem shledal, že stěžovatelem podaná kasační stížnost nemá patřičné náležitosti. Neobsahuje totiž žádné konkrétní právní či skutkové důvody, na nichž je založena. Městský soud proto vyzval stěžovatele, aby ji ve lhůtě jednoho měsíce doplnil. Tato lhůta uplynula dne 8. 11. 2010 (poslední den lhůty připadl na 7. 11. 2010, což byla neděle, lhůta tedy uplynula nejblíže následující pracovní den). Stěžovatel na citované usnesení nijak nereagoval, ani nepožádal o prodloužení stanovené lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, protože stěžovatel neodstranil ve stanovené lhůtě vadu, pro niž není možné v řízení pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2011

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu